

המפגש נמצא את הרכת הנותן לשכוי בינה, למה אנו מברכים עם בוקר על רמת האינטליגנציה של התרנגול, ואיך כה קשור לתודעת הפליחות שלנו החיים ולמהותו האדם בהחירתו החופשית

הצעה לפתיחה: 1. איך הבוקר שלכם נראה? יש שעון מעורר בבוקר? כמה נודניקים?
2. למה מברכים על רמת האינטליגנציה של התרנגול. 3. ניתן לגעת בעצם העניין של
ברכות השחר ובחשיבותן, למה מברכים אותם כל יום מחדש (ראו מקורות להרחבה).

מה שנראה: ברכת הנותן לשכוי בינה פותחת את סדר ברכות השחר אחר ההתעוררות.
באופן פשוט אנו מודים על הדברים הקטנים, גם האייקיו של התרנגול. יותר מזה,
התרנגול מזכיר לאדם שהוא זה שמרומם את העולם. ויותר מזה, כל עניין ההבחנה הוא
להזכיר לנו, שהבחירה החופשית שלנו מתחילה כל יום מחדש. לא בכדי יש יום ויש
לילה.

1. השכוי הוא גם לב, וגם תרנגול בלשון ערבי. אנו מודים על היכולת להבחין ביום
יום ובין לילה, ו"מלבישים" את זה על ההנאה מקיומו של התרנגול, הוא השעון
המעורר הקדום.

2. כיוון נוסף ששוזר לא מעט בברכות השחר טמון במלבי"ם, הקשר בין הגשמי
לרוחני. בין השכוי לבינה.

3. הרב קוק מחבר את עניין התרנגול לעומק משמעות העולם. האדם הוא בחיר
הבריאה ויש לנו נשמה, והוא היחיד שיכול לקדם את העולם. וכל היצורים
והעולמות תובעים ממנו לקיים את שליחותו.

4. השפת אמת מעורר את עניין הבחירה וההבחנה. כל יום מחדש הבחירה
החופשית מתחדשת בעולם. אחרת היינו נשארים באותם הרגלים וטעויות (כפי
הבחירה הראשונה שלנו, העבירה או המצווה שגוררת אחריה את העבירה או
המצווה). יש פה גם אמון שמאפשר התחדשות, אבל גם תביעה גדולה, לא משנה
כמה טוב היה אתמול, היום הזה הוא דף חלק שמחייב אותנו להמציא את עצמנו מחדש
ולבחור שוב בטוב.

5. זמן הברכה נתון במחלוקת. אבל עצם העניין שכבר מחצות היום מתעורר כח
ההתחדשות של הבוקר.